

[Alfred Bøgh.]
 konkurrence, uden at de uheldige virkninger af den høje beskatning gør sig gældende. Jeg går ud fra, at der ved afslutningen af forhandlingerne vil blive stillet forslag om nedsættelse af et udvalg.

Weikop: Må jeg først sige, at omsætningsafgifter beregnes almindeligvis af den faktiske indkøbspris plus omkostninger; det vil med andre ord sige, at den, der køber billigst og sælger billigst, kommer til i kroner og øre at betale lavere afgifter end den, der køber dyrt og sælger dyrt. Dette er et princip, som den højtærede finansminister, forstår jeg, er enig i, og jeg kan for så vidt henvise til, at den højtærede finansminister i sit svar på et spørgsmål fra mig den 29. januar i år sagde — det står i Folketings-tidende 1963-64, sp. 2402 —:

„Således kan man næppe bestride, at store detailforretninger har en mulighed for at skaffe sig varer med en lavere afgift end små detailforretninger. Det skyldes det enkle, velkendte forhold, at de store forretninger på grund af deres store indkøb kan foretage disse til lavere priser end de små butikker.“

Det er altså et princip, som den højtærede finansminister har været enig i.

I dette lovforslag vil man derimod fiksere en avance, hvoraf der under alle omstændigheder skal betales afgift. Når jeg siger under alle omstændigheder, er det, fordi den, uanset om en erhvervsdrivende kunne tænke sig at beregne en lavere avance end den, som nu angives i lovforslaget, er fikseret. Med andre ord, det forekommer mig, at man bryder et princip, som ikke alene den højtærede finansminister har knæsat, men som også monopoltilsynet håndhæver.

Nu vil jeg gerne indrømme, at jeg ser meget godt, at den afgift, der her er tale om, på ikke mindre end 117 pct. er meget høj, og den adskiller sig selvfølgelig noget fra de almindelige omsætningsafgifter, som der før var tale om. Jeg tænker ikke på afgifterne på chokolade, øl og tobak, men på afgifter i almindelighed.

Denne afgift er så høj, at den godt kan give anledning til overvejelser, og jeg forstår også, at den højtærede finansminister netop har gjort sig sine overvejelser.

Om det nu er rigtigt både for forbrugerne

og for erhvervene at fastlåse en avance i en lov, er også nok en vis overvejelse og drøftelse værd. Konkurrence er, selv om det drejer sig om spiritus og whisky — det er jo det, der har været så aktuelt — dog slet ikke så ueffen, vel at mærke når det drejer sig om en loyal konkurrence. En illoyal konkurrence skulle man dog kunne dæmme op for gennem loven om uretmæssig konkurrence.

Derfor mener jeg ligesom den ærede ordfører for venstre, at lovforslaget bør underkastes en drøftelse i et udvalg. Jeg er særlig interesseret i en undersøgelse eller en klarlæggelse af virkningerne af dette lovforslag ude i handelen, således som forbrugerne kender denne handel. Det vil vel heller ikke, forekommer det mig, være uden interesse at blive lidt mere bekendt med erhvervenes synspunkter. Jeg forstår det således, at erhvervene over for den højtærede handelsminister har erklæret sig enige i dette forslag, ja, oven i købet ønsket det, og derfor kunne det også have interesse i udvalget at få at vide, hvorfor erhvervene egentlig ønsker restriktive foranstaltninger. Der må jo være nogle meget vægtige grunde dertil.

Man vil forstå, at når alle disse forhold er klarlagt ved en udvalgsbehandling, vil mit parti og jeg langt bedre kunne tage stilling til dette lovforslag, end vi kan lige i dette øjeblik.

Aage Fogh: I tillid til, at de oplysninger, der er givet dels i bemærkningerne, dels i den skriftlige fremsættelse, er rigtige, kan jeg anbefale lovforslaget, men, højtærede finansminister, jeg skal ikke nægte, at sådan særlig enkelt er det ikke. Derfor vil jeg tro, at når vi får det til behandling i udvalget, vil det vistnok være formålstjenligt at få opstillet nogle beregninger, der klart og nøgternt viser, at sådan forholder det sig.

Jeg har læst lovforslaget ret grundigt igennem. Jeg tror også nok, at jeg både har forstået det og fundet ud af finesserne, men jeg vil gerne have det underbygget i et udvalg. Det, det drejer sig om, er altså, at staten betaler en del af konkurrencen, og for at undgå det vil man indføre mindstepriser. Den aftale om faste priser, som Vinhandlernes Kontrolforening har praktiseret, strider nemlig i virkeligheden imod mono-